

Pyhtää ja Ruotsinpyhtää

**PYHTÄÄN JA RUOTSINPYHTÄÄN KUNTIEN
YHTEINEN OSAYLEISKAAVA**

Luontoselvitys

580-C4024

11.3.2005

SISÄLLYSLUETTELO

1	LUONNONYMPÄRISTÖ.....	1
1.1	Maisema.....	1
1.2	Maa- ja kallioperä.....	1
1.3	Kasvillisuus.....	2
1.4	Eläimistö.....	3
1.5	Uhanalaiset ja silmälläpidettävät eliöt.....	4
1.5.1	Valtakunnallisesti uhanalaiset.....	4
1.5.2	Valtakunnallisesti silmälläpidettävät eliöt (NT).....	5
1.5.3	Alueellisesti uhanalaiset eliöt (RT).....	6
1.6	Arvokkaat luontokohteet.....	6
1.6.1	Kansainvälisesti arvokkaat kohteet.....	6
1.6.2	Kansallisesti arvokkaat kohteet.....	8
1.6.3	Maakunnallisesti ja seudullisesti arvokkaat luontokohteet.....	8
1.6.4	Paikallisesti arvokkaat luontokohteet.....	10
1.6.5	Muut arvokkaat luontokohteet.....	14

PYHTÄÄ JA RUOTSINPYHTÄÄ

PYHTÄÄN JA RUOTSINPYHTÄÄN KUNTIEN YHTEINEN OSAYLEISKAAVA

LUONTOSELVITYS

1 LUONNONYMPÄRISTÖ

1.1 Maisema

Maisemamaakunta jaossa Ruotsinpyhtää ja Pyhtään kunnat kuuluvat Suomenlahden rannikkoseutuun. Osa kaava-alueesta kuuluu valtakunnallisesti arvokkaaseen Kymijoen laakson maisema-alueeseen.

Kuva 1. Ahvenkosken voimalan maisemaa.

1.2 Maa- ja kallioperä

Alueen kallioperä on rapakivigraniittia. Maaperä on pääasiassa moreenia, joka on paikoittain hyvin kivikkoista ja louhikkoista. Alueella on runsaasti myös kalliopaljastumia, jotka keskittyvät Sipulikallio-Markkinmäen ja Tornikallion-Hautuumaankallion alueille. Savea ja hiesua on Ahvenkosken ympäristössä, Ahvenkosken kartanon ympäristössä ja Ahvenkoskenlahden rannoilla. Vähänlaiset hiekka- ja hietakerrostumat sijoittuvat maantien 1792 varteen. Myös turvekerrostumia on vähänlaisesti.

1.3 Kasvillisuus

Pyhtään ja Ruotsinpyhtään alue sijoittuu eteläboreaaliselle vyöhykkeelle. Alueen metsät vaihtelevat kitukasvuisista jäkäläpeitteisistä kalliomänniköistä ja kanervatyypin kuivista kankaista puolukkatyypin kuivahkoihin ja mustikkatyypin tuoreisiin ja lehtomaisiin kankaisiin. Lehtoja on vähän. Ne sijoittuvat pääasiassa puronvarsille ja rannoille. Lehdot ovat tyypiltään tuore lehtoja tai saniaisvaltaisia tervaleppälehtoja ja puronvarsilehtoja. Osa alueen lehdoista on hakattu viimeisen 10–15 vuoden aikana. Kuvissa 2 ja 3 on alueelle tyypillistä kalliometsää ja kuusikkoa.

Musapellon ja Rajasuon alueella metsät ovat valtaosin nuoria tai taimikkoa. Alueella on myös tuoreita hakkualoja. Laajoja hakkuita on tehty myös Rytjärven pohjoispuolella (kuva 3). Vähä Ahvenkosken länsipuolella metsät ovat nuoria tai varttuneita männiköitä ja kuusikoita. Ahvenkoskenlahden ja valtatie 7 väliin jäävä metsät ovat pääosin varttuneita kuusikoita ja nuoria männiköitä. Valtatien 7 ja Viikinpohjan välillä metsät ovat valtaosin nuoria männiköitä. Markkinamäellä ja Sipulimäellä metsät ovat samoin nuoria männiköitä. Varttuneet kuusikot ovat pienialaisia.

Sipulikalliolla ja Tavabergissä on arvokasta kalliokasvillisuutta. Näillä kalliolla kasvaa mm. kalliohatikka, ruoholaukka, pikkutervakko, nummimatara, pahanurmikka, liuskaraunioinen ja heinäkaura.

Edustavin ranta- ja vesikasvillisuus keskittyy Ahvenkosken ja Ahvenkoskenlahden rantamille. Ahvenkosken alapuolisissa kovapohjaisissa uomissa on edustavaa kivikkorantojen kasvillisuutta. Ahvenkosken ranta- ja vesikasvistoon kuuluvat mm. punalatva, piuru, isohierakka, rantatyräkki ja hentonäkinruoho. Savukoskella kasvaa mm. jokileinikiä ja piurua.

Kuva 2. Alueelle tyypillistä jäkäläistä kalliomännikköä (Viikinpohja).

Kuva 3. Alueelle tyypillistä kuusivaltaista sekametsää (Ahvenkoskenlahti, pohjoisranta).

Kuva 4. Rytjärven pohjoispuolella on tehty laajoja hakkuita.

1.4 Eläimistö

Alueen eläimistöstä on parhaiten tietoa linnustollisesti arvokkaalta Ahvenkoskenlahdelta. Lahdella pesivät tai lepäilevät muuttoaikaan mm. isokoskelo, merilokki, harmaalokki, kalalokki, pikkulokki, isokuovi, lehtokurppa, taivaanvuohi, nokikana, käpytikka, nuolihaukka, naurulokki, tukkakoskelo, telkkä ja tukkasotka. Muuten alueen eläimistä on hajanaista tietoa.

Alueella metsien tyypillisiä lajeja ovat jänis ja hirvi, joiden jälkiä lähes kaikkialla.

Merkittäviä kanalintujen soidin- ja pesimäalueita ovat Rapukallio, Hevossuo, Tornikallio, Hautuumaankalliot ja Markinmäen-Sipulukallion-Ryttärijärven aluekokonaisuus. Nämä alueet ovat myös huomattavia hirvien vesomisalueita.

Ahvenkoskenlahden kalataloudellinen arvo on suuri. Ruotsinpyhtään-Pyhtään alueella vapaa-ajan kalastus keskittyy Ahvenkoskelle ja merialueelle. Ahvenkoskeen ja Ahvenkoskenlahden kalastoon kuuluvat mm. ahven, kiiski, lahna, meritaimen, pasuri, salakka, särki ja säyne. Ahvenkoskeen on myös istutettu lohta, meritaimenta, vaellussiikaa ja kirjolohta. Itä-Suomen vesioikeus muutti 2003 Ahvenkosken voimalaitoksen kalatievelvoitteen kalatalousmaksuksi, joka käytetään kalatalouden haittojen vähentämiseen voimalan vaikutusalueella.

1.5 Uhanalaiset ja silmälläpidettävät eliöt

1.5.1 Valtakunnallisesti uhanalaiset

Nummimatara

Laji on Suomessa äärimmäisen uhanalainen (CR). Lajin elinympäristöinä ovat laidunkedot ja katajikkorinteet. Nummimataran levinneisyys Suomessa keskittyy Lounais-Suomeen. Nummimataran kasvupaikka löytyy Ruotsinpyhtään Sipulikalliolta. Laji on rauhoitettu.

Hentonäkinruoho

Hentonäkinruoho on suhteellisen ravinteikkaissa mutta silti kirkasvetisissä järvisissä ja murtovedessä kasvava uposkasvi. Se on yksi maailman harvinaisimmista putkilokasveista. Euroopan kannasta on Suomessa yli 50 %. Hentonäkinruoho on harvinaistunut koko Suomessa. Sitä uhkaavat muun muassa vesien liika rehevöityminen ja happamoituminen sekä rakentaminen. Laji mainitaan myös EU:n luontodirektiivin liitteissä II (suojelemiseksi on osoitettava erityisiä suojelutoimen alueita) ja IV (vaatii tiukkaa suojelua). Laji on rauhoitettu ja Suomen kansainvälinen vastuulaji ja erittäin uhanalainen (EN). Hentonäkinruohon suojelutaso ei ole suotuisa. Laji kasvupaikka on Suurahvenkosken alueella. Tarkkaa kasvupaikkaa ei ole tiedossa ja viimeisin havainto lajista on vuodelta 1982.

Hukkariisi

Hukkariisi kasvaa merenrantojen suojaisissa jokisuistoissa vedenrajassa. Laji on Suomessa vaarantunut (VU) ja rauhoitettu. Hukkariisin kasvupaikat löytyvät Ruotsinpyhtään Alholmenin länsirannalta ja Ahvenkosken voimalan alapuolisesta kivikkoisesta jokiuomasta.

Metsäomenapuu

Metsäomenapuu on ainoa luonnonvarainen omenapuulajimme. Sitä kasvaa Suomessa vain lounaisaariiston ja eteläisimmän Manner-Suomen lehdoissa ja lehtoniityillä. Metsäomenapuu on vähentynyt rakentamisen ja lehtoniittyjen um-

peenkasvun seurauksena. Lisäksi sitä uhkaavat risteytyminen viljellyn tarhaomenapuun kanssa sekä metsänhakkuut. Henttonen (1995) löysi pensasmaisen metsäomenapuun Suuren Rantatien varresta lähellä iharuusun kasvupaikkaa. Laji on Suomessa vaarantunut (VU)

Räyskä

Räyskä on luokiteltu vaarantuneeksi (VU) ja luonnonsuojeluasetuksessa mainittu erityisesti suojeltava laji. Laji esiintyy Ahvenkoskenlahdella.

Naurulokki

Tähän asti varsin yleisen naurulokin väheneminen on paikoin ollut romahdusmaista. Tästä syytä laji on uudessa uhanalaisten lajien luokittelussa vaarantuneeksi (VU). Naurulokki esiintyy Ahvenkoskenlahdella.

Pikkutikka

Laji on riippuvainen lahoista ja kuolevista lehtipuista. Pikkutikka viihtyy Ahvenkoskenlahden lahopuustoisissa rantametsissä. Laji on Suomessa vaarantunut (VU)

Rastaskerttunen

Pikkutikka viihtyy Ahvenkoskenlahdella. Laji on Suomessa vaarantunut (VU).

1.5.2 Valtakunnallisesti silmälläpidettävät eliöt (NT)

Lietetatar

Lietetattaren tunnettu kokonaislevinneisyys on hyvin selkeästi suomalais-ruotsalainen. Lietetatarta kasvaa suistossa vesirajan tuntumassa ja usein myös upoksissa. Laji on luontodirektiivin liitteen II laji. Lajin kasvupaikka on Ahvenkosken voimalaitoksen alla kosken rannalla.

Vankkasara

Laji viihtyy kosteilla paikoilla korvissa, rannoilla, ojissa ja lehdossa. Se kasvaa löyhinä mättäinä. Lajia uhkaavat muun muassa kasvupaikkojen kuivuminen ojitamisen myötä, vesien rakentaminen ja pelto-ojien katoaminen salaojituksen myötä. Kasvia kasvaa Kuuskosken pienellä luodolla.

Pohjantikka

Etelä- ja Keski-Suomen pohjantikat asustavat yleensä vanhoissa ja mahdollisimman luonnontilaisissa kuusikoissa. Maastotöiden yhteydessä pohjantikan syönnöksiä tavattiin Leposaaren pohjoispuolella olevasta kuusikosta, missä on useita pystyyn kuolleita kuusia.

Ruskosuohaukka

Ruskosuohaukka on vähälukuinen Etelä- ja Keski-Suomen lintuvesien petolintu. Laji viihtyy tiheillä ruovikkorannoilla. Laji saalistaa ja pesii Ahvenkoskenlahdella.

Kalasääksi

Kalasääksi eli sääksi on sekä luonnonsuojelulain 46 §:n tarkoittama valtakunnallisesti uhanalainen laji että EU:n lintudirektiivissä mainittu laji, joka on lisäksi Suomen erityisvastuulajilistalla. Laji saalistaa Ahvenkoskenlahdella.

Harmaapäätikka

Laji suosii monimuotoisia ja iäkkäitä lehti- ja sekametsiä, joissa on runsaasti jykeviä ja lahoavia puita. Se viihtyy myös pellonreunojen ja rantojen pikku metsiköissä, puutarhoissa ja puistoissa. Harmaapäätikka etsii muurahaisia pikku niityiltä ja muilta metsäaukioilta. Lajin taantumisen pääsyy on vanhojen lehtimetsien hakkaaminen ja muuttaminen yksitoikkaisiksi, tasaikäisiksi talousmetsiksi. Harmaapäätikka on tavattu Ahvenkoskenlahdelta.

Kaulushaikara

Kaulushaikara viihtyy tiheissä järviruoko kasvustoissa. Kaulushaikara elää Ahvenkoskenlahden ruovikoissa.

1.5.3 Alueellisesti uhanalaiset eliöt (RT)

Punalatva

Punalatva kasvaa tyypillisesti tulvarannoilla, rehevissä pensaikoissa ja kosteissa lehdoissa. Punalatva esiintymispainopiste on Kaakkois-Suomessa. Lajia kasvaa Ahvenkosken voimalapadon kivikkoisessa jokiuomassa.

Pahtanurmikka

Pahtanurmikan kasvupaikka on Ruotsinpyhtään Tavabergin kalliolla padonluoteispuolella.

1.6 Arvokkaat luontokohteet

Osayleiskaava-alueella sijaitsee useita valtakunnallisesti, maakunnallisesti ja paikallisesti arvokkaita luontokohteita. Suluissa on kohdenumero.

1.6.1 Kansainvälisesti arvokkaat kohteet

Pyhtää ja Ruotsinpyhtää, Ahvenkoskenlahti (1)

Ahvenkoskenlahden Natura -alue (FI0416005) on esitetty Natura 2000 -verkostoon lintudirektiivi mukaisen kohteena. Lisäksi Ahvenkoskenlahti kuuluu valtakunnallisen lintuvesiensuojeluohjelman Suomenlahden rannikon valtakunnallisesti arvokkaisiin kohteisiin. Ahvenkoskenlahden suojeleminen on tarkoitettu toteut-

taa vesilaililla ja/tai luonnonsuojelulaililla. Ahvenkoskenlahti on ainoita eteläisen Suomen laajoja luonnontilaisia jokisuistoja.

Alueen linnuston runsain ja edustavin ryhmä on vesilinnut. Harvinaisimmat lajit puolestaan kuuluvat ruovikkoa suosiviin lintulajeihin. Alueella olevilla useilla saarilla ja luodoilla esiintyy loppilinnuston lisäksi monipuolinen maalinnusto. Lintudirektiivin lajeista lahdella on tavattu mm. harmaapäätikka, kalatiira, kau-lushaikara, kuningaskalastaja, kurki, laulujoutsen ja luhtahuitti. Ahvenkoskenlah-ti on huomattavan tärkeä muutonaikainen levähdysalue ja sen kalataloudellinen-kin arvo on suuri.

Lahden länsirantaa reunustavat poikkeuksellisen laajat ruovikot ja suursaravai-taiset rantaniityt. Alueen kasvistoon kuuluvat mm. isohierakka, rantatyräkki ja hentonäkinruoho. Kymijosta aivan lahden yläpuolelta on tavattu alueen kasvi-harvinaisuus, hukkariisi, sekä Ahvenkosken padon alapuolisesta, ajoittain kui-vasta sivu-uomasta punalattu.

Kuva 5. Näkymä Markkinmäen rannalta Ahvenkoskenlahdelle päin.

Pyhtää, Ruotsinpyhtää, Kymijoki (2)

Kymijoen läntinen haara kuuluu Kymijoen Natura –alueeseen (FI0416005), jon-ka suojelun perusteena on luontodirektiivi. Alueeseen sisältyvät lisäksi seuraavat SPA -kohteet: Muhjärvi, Laajakoskenjärvi, Ahvenkoskenlahti ja Santaniemen-selkä-Tyyslahti. Kohteen pinta-ala on 4 250 ha.

Kymijoen alajuoksu on eteläisen Suomen oloissa poikkeuksellinen kohde, suuri virta koskiosuuksineen ja osin vielä rakentamattomine rantoineen. Vesieliöstön kannalta Kymijoki on hyvin monipuolinen: joessa on elinympäristöjä matalikois-ta yli kymmenen metrin syvänteisiin ja nopeavirtaisista koskista järvimäisiin laa-jentumiin. Laajojen koskijaksojen ja niiden alapuolisten suvantojen muodostamat monimuotoiset, mosaiikkimaiset elinympäristöt sekä luonnontilaiset, rakenteel-

taan vaihtelevat ranta- ja vesikasvillisuusvyöhykkeet ovat Kymijoen alajuoksulle ominaisia. Kymijoen laakso kuuluu valtakunnallisesti arvokkaisiin maisema-alueisiin. Jokivarteen liittyy myös paikoin merkittäviä kulttuurihistoriallisia kohteita. Kymijoen vesialueen suojeleminen on tarkoitus toteuttaa vesilailalla.

1.6.2 Kansallisesti arvokkaat kohteet

Ruotsinpyhtää, Markkinämäki ja Sipulikalliot (3)

Markkinämäki ja Sipulikalliot ovat valtakunnallisesti arvokkaita kalliioalueita. Lakialueella on edustavaa kalliokasvillisuutta. Alueen kasvistoon kuuluvat mm. mäkikuisma, liuskarauniainen, kalliohatikka, ruoholaukka ja pikkutervakko. Lisäksi Sipulikalliolla kasvaa uhanlaista nummimataraa. Geologisesti aluetta kuvataan lounas-koillinen -suuntaiseen ruhjeeseen rajautuvaksi rapakivikallioksi. Puusto on paikoin nuorta männikköä ja taimikkoa. Lakialueelta avautuu hieno näkymä Ahvenkoskenlahdelle (kuva 5). Ympäröivää maisemaa halkovat tiet ja sähkölinjat.

Kuva 6. Näkymä Sipulikalliolta Ahvenkoskenlahden suuntaan.

Suurisuo-Karjaansuo-Papinsaari (4)

Suurisuo-Karjaansuo-Papinsaari on mukana soidensuojelun perusohjelmassa. Kaava-alueelle rajautuu vain pieni osa kohteesta (ojitettu Karjasuon eteläosat). Suurin osa kohteesta sijaitsee Pyhtään kunnan alueella.

1.6.3 Maakunnallisesti ja seudullisesti arvokkaat kohteet

Ruotsinpyhtää, Tavabergin kallio (5)

Tavaberg on merkittävällä paikalla kohoava kallio, jonka kasvillisuus on arvokasta. Kalliolla kasvaa mm. pahtanurmikka, liuskarauniainen ja heinäkaura.

Kallion laella on linkkimasto. Kalliolla on myös historiallista merkitystä (kalliolla ollut ruotsalaisten tykkiasema). Kohde on maakunnallisesti arvokas.

Kuva 7. Tavabergin kalliomaisemaa on muuttanut telemasto ja sinne rakennettu tie.

Ruotsinpyhtää, Rytjärvi (6)

Rytjärvi on lähes asumaton. Rannalla on vain yksi kesämökki. Järven luoteisranta on soistunut. Rantametsät ovat varttuneita. Järven pohjoispuolen hakkualueet eivät ulotu rantaan saakka. Kirkkokallion puoleinen ranta on louhikkoinen ja vaikeakulkuinen. Kohde on maakunnallisesti arvokas.

Kuva 8. Rytjärvi on vielä maisemaltaan eheä. Kuva otettu järven pohjoispäästä, missä on yksi kesämökki.

1.6.4 Paikallisesti arvokkaat luontokohteet

Pyhtää, Merikosken ranta-alue (7)

Ranta-alue on kasvillisuudeltaan monipuolista. Alueelle sijoittuu lehtipuuvaltainen lehto, tervaleppälehto ja luonnontilaisen kaltaista vanhaa kangaskuusimetsää ja kuusilehtoa. Lisäksi alueella on pienalaisesti tervaleppäluhtaa. Kohteen pinta-ala on 1,4 ha.

Pyhtää, Leposaaren lehto- ja metsäalue (8)

Kohde sijoittuu Leposaaren luodepuolelle. Alueella on useita luontotyyppisiä: metsäistä suota, luhtaa sekä boreaalista lehtoa ja kangasmetsää. Luonnonsuojellisesti arvokkaimmat osat ovat saniaisvaltainen tervaleppälehto ja tervaleppäkorpi, joka ei ole luonteeltaan luonnonsuojelun asetuksen mukainen suojeltava tervaleppäkorpi. Tervaleppälehtoja luonnehtivat suursaniaiset kuten hiirenporras ja metsäalvejuuri. Luhdet ovat luonteeltaan pääasiassa ruovikkoisia. Alueella on myös vanhaa kuusikkoa, missä kasvillisuus on lehtomaista kangasta ja paikoitain tuoretta lehtoa. Alueella on ojia, mutta ne eivät ole vähentäneet olennaisesti alueen luontoarvoja.

Kuva 9. Merikosken tervaleppälehto.

Kuva 10. Leposaaren lehto- ja metsäalue. Näkymä on tervaleppälehdosta merelle päin.

Pyhtää, Savukosken tervaleppäkorpi (9)

Savukosken pieni tervaleppäkorpi jää valtatie 7 pohjoispuolelle. Sen pinta-ala on 0,2 ha. Suolta valumavedet laskevat Leposaaren lehto- ja metsäalueelle. Korpisuo on vetinen ja mättäinen. Sen puusto on tervaleppävaltainen. Suolla on useita pystyyn kuolleita kuusia. Kohde ei ole luonteeltaan luonnonsuojelun asetuksen mukainen suojeltava tervaleppäkorpi.

Pyhtää, Savukosken korpisuo (10)

Pienialainen korpisuo (0,7 ha). Puusto on koivu-tervaleppävaltaista. Lisäksi kohteella kasvaa vanhaa järeää haapaa ja kuusta. Korpikasvillisuus on hiirenporrasvaltaista. Kohteella on hieman myös lehtokasvillisuutta.

Pyhtää, Viikinpohja (11)

Viikonpohja on pienehkö lahti, jonka suulla on pieni lehtipuuvaltainen saari. Lahden suulla on vanha luonnontilan kaltainen kuusivaltainen niemeke. Viikonpohjan pohjoisrannalla on luonnontilan kaltainen kuusikko. Kuusikon kasvillisuus on tuoretta ja lehtomaista kangasta sekä tuoretta lehtoa. Pohjoisrannalla on myös pienialainen saniaisvaltainen lehto ja keskiravinteinen korpi. Korven reunalla on kuolevia kuusia. Kohteen pohjoisosassa on jäkälävaltainen metsäinen rantakallio, jota reunustaa rannalla vanha kuusivaltainen puusto.

Ruotsinpyhtää, Markkinamäen puronvarsilehto (12)

Markkinamäen kivikkoinen puronvarsilehto sijoittuu Ahvenkosken länsipuolelle. Puro saa vetensä Rytjärvestä. Lehto on pienialainen. Vanhan puuston valtajina on tervaleppä ja kuusi. Puronvarressa kasvaa myös haapaa, vaahteraa ja tuomea. Kasvillisuutta luonnehtiva mm. seuraavat kasvit: hiirenporras, metsäalvejuuri, käenkaali, mesiangervo, rönsyleinikki ja lehtotähtimö. Lehto rajautuu pohjoisessa valtatiehen.

Kuva 11. Markkinamäen lehto on kuusi-tervaleppävaltainen puronvarsilehto.

Ruotsinpyhtää, Rytjärven vanha metsä (13)

Rytjärven vanha metsä sijoittuu Rytjärven koillispuolelle, sähkölinjan ja valtatie 7 väliin. Metsä on pienialainen (1,8 ha), luonnontilainen ja kivikkoinen kuusikko. Kohteella kasvaa kuusien seassa järeää haapaa. Lahopuuta on kohtelaiselta runsaasti. Puusto on eri-ikäistä.

Kuva 12. Rytjärven vanha metsä on pienialainen.

Ruotsinpyhtää, Tornikalliot-Hautuumankalliot (14)

Tornikallio ja Hautuumaankalliot muodostavat yhtenäisen lähes etelä-pohjoissuuntaisen rapakivikallion. Kallioalueen lakiosalla kasvillisuus on jäkälä-varpuvaltaista. Puusto on valtaosin nuorta metsää tai taimikkoa. Kallioita reunustavat varttuneet louhikkoiset kuusikot. Kallioalue on paikallisesti arvokas.

Kuva 13. Tornikallion alueen metsät ovat pääosin nuoria tai taimikoita.

Ruotsinpyhtää, Rukoushuoneen lehto (15)

Lehto on lehtipuuvaltainen ja se on suhteellisen pienialainen (1,2 ha). Osa lehdestä on ollut peltona ja on palautumassa luonnontilaan. Kohteen halki menee

Kukuljärven laskupuro. Puusto on pääosin nuorta, paikoin vanhempaa koivua, haapaa ja tervaleppää. Nuoria vaahteroita ja kuusia kasvaa siellä täällä. Kohteella kasvaa myös muutama mänty.

Pyhtää, Huvikallion alue (16)

Karunoloinen rapakivikallioalue. Alueen itäreunalla on murrosvyöhykkeeseen muodostunut jyrkänne, jonka alla on lehtomaista kasvillisuutta. Alueella on suuri siirtolohkare, jonka korkeus on 13 metriä. Siirtolohkare on kalliolaen päällä. Huvikallio on paikallisesti arvokas kallioalue (Kymen läänin kalliointo, arvoluokka 5).

1.6.5 Muut arvokkaat luontokohteet

Ruotsinpyhtää, Strömforsin kaksoishaapa (17)

Kolme maantien varressa kasvanutta haapaa. Kaksi paksuinta runkoa on liittynyt yhteen ”kannaksen” välityksellä. Strömforsin kaksoishaapa rauhoitettiin vuonna 1965. Tämä päivänä kaksoishaapa on kuollut ja haarojen rungot ovat keloina (ks. alla oleva kuva). Kaksoishaapa on kaava-alueen rajan tuntumassa.

Kuva 14. Strömforsin kaksoishaavat ovat kuolleet.

Pyhtää, Iharusun kasvupaikka (18)

Iharusun levinneisyys painottuu maamme lounaisosiin. Ahvenkosken kasvupaikka on Suomen itäisin kasvupaikka. Ruusua kasvaa noin 50 m² alalla Suuren Rantatien äärellä. Ruusujen vieressä kasvaa pensastava metsäomenapuu.

Ruotsinpyhtää, Syylälinnunherneen kasvupaikka (19)

Laji on levinneisyydeltään lounainen ja on Kymenlaakson seudulla harvinainen. Syylälinnunherneen esiintymä on Marbyn risteyksen lähellä.

Pyhtää, Virnasaran kasvupaikka (20)

Virnasara on Kymenlaaksossa harvinainen laji. Lajia kasvaa kalliopaljastuman lähellä Ahvenkosken kartanon länsipuolella.

Pyhtää, Pystyhanhikin kasvupaikka (21)

Keltakukkainen pystyhanhikki on Kymenlaaksossa harvinainen tulokaskasvi. Se kasvaa jopa puoli metriä korkeaksi. Lajin kasvupaikka on Ahvenkosken kartanosta noin 200 metriä koilliseen.

Ruotsinpyhtää, Rosismalmenin lehmukset (22)

Seitsemän metsälehmusta on maantien lähellä kivikkorinteessä. Suurimalla lehmuksella ympärysmitta on noin 220 cm.

Ruotsinpyhtää, Markkinamäen kataja (23)

Markkinamäen maantien laidassa sijaitseva kataja, jonka rungon ympärysmitta tyvestä on noin 98 cm.

Suunnittelukeskus Oy

Laatija:

Jari Kärkkäinen
FK, biologi